

عنوان مقاله:

نظام های آبیاری سنتی در بخش بادرود (محدوده کاشان)

محل انتشار:

پنجمین همایش ملی دانش و فناوری علوم کشاورزی، منابع طبیعی و محیط زیست ایران (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

سعید حسینیان - کارشناسی ارشد مهندسی کشاورزی گرایش زراعت دانشگاه آزاد اسلامی واحد اردستان

سعید صالحیان - دکترای جغرافیا و برنامه ریزی روستایی دانشگاه شهید بهشتی تهران و مدرس دانشگاه آزاد اسلامی واحد نطنز

خلاصه مقاله:

ایران در منطقه خشک و کم آب واقع شده است و این امر بر شکل گیری اجتماعات و نظام اجتماعی آن تاثیر گذاشته است و این امر بر شکل گیری اجتماعات و نظام اجتماعی آن تاثیر گذاشته است. در چنین جامعه ای نه فقط تشکیل اجتماعات، بلکه نظام قدرت و سلسله مراتب اجتماعی، مشاغل و فعالیت های اقتصادی و نیز قواعد عرفی و حقوقی ناظر بر روابط اجتماعی از عامل آب و ضرورت های آبیاری تبعیت می کرده است. بر این اساس، می توان در تاریخ اجتماعی ایران برای آب، به مثابه عاملی فنی شناختی، بنیان هایی جامعه شناختی قایل شد. بخش بادرود واقع در شهرستان نطنز و در حوزه فرهنگی کاشان (استان اصفهان) بوده و در حاشیه کویر مرکزی ایران حد فاصل دشت کویر و کوه های کرکس قرار دارد. منابع آب کشاورزی سنتی بخش بادرود به دو دسته آب های سطحی (رودخانه بادرود) و به ویژه کاریز تقسیم می شود. کاریزهای منطقه نیز 17 رشته بوده که امروزه تعداد آن به 5 رشته با آبدهی پایین تر از گذشته رسیده است. ابزار سنجش سنتی آب نیز اندک و سره بوده است. در این پژوهش با کاربرد روش های کمی و کیفی، بویژه مصاحبه با کهنسالان و مسئولین قدیمی و فعلی قنات، ویژگی ها و تحولات منابع آب سنتی بخش بادرود مورد تحلیل قرار گرفته است.

کلمات کلیدی:

کاریز، نظام های آبیاری، آبیاری سنتی، بادرود

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1117245>

